

TWEEDE

DEEL

SOCIOLOGIE VAN

DE

SCHILDERKUNST

INLEIDING

In het eerste deel van deze beschrijving liet ik een theorie-gevoel van het kunstgevoel met de bedoeling daaraan conclusies te verbinden voor de praktijk. Het is een theorie, die niet alleen dient om het verleden te begrijpen, maar die ten doel heeft ons voor de toekomst te oriënteren.

Vooral nog zal het ken heeft de schilderkunst behoefte aan vaste grondslagen. Eerst dan is het mogelijk een oordeel uit te spreken over de uiteenlopende richtingen die deze kunst in de 20de eeuw is uitgegaan.

Waarom ligt de periode van de grootste weerstanden reeds achter ons en heeft het de schijn of deze weerstanden versuipen zijn.

Het is nu duidelijk het oordeel, dat we kunnen, dat kunstvorm-
futurisme en verbeeldend andere kunst overvallen zijn, dat deze richting door de schilders, die er mee begonnen zijn, voor werd verlaten, alsof het een vergissing is geweest.

Hoewel uit het voorgaande is op te maken, dat de eigen richting afsluitend verordend - niet verordend kan - is het mijn standpunt duidelijk afwijzend.

De wett. het kunstwerk om en omver een vergissing, dat het een vergissing - een verwarring betekent.

Maar een „meer“ te bekraken is, want we niet met het „minder“ te verdoen zijn.

Op wetenschappelijke gronden het de opzacht aan te voeren, dat realisme, een wetenschappelijke kunst met licht en schaduwen, niet alleen gewaarscht - maar voor een tijd te kunst noodzakelijk is zijn. Naar te zien, dat dit realisme in hoofd draakt in dienst staat van een kunstopvatting - een absolute kunst - die door het kunstwerk zuiver werd voorgesteld. Het onderwijs, het realisme, de natuur - is noodig om dit absolute element hogerop te voeren. De natuur kan op zichzelf hier nog een extra veruit aan toevoegen, maar de in hoofd alleen kan niet in de kunst bestaan zonder die absolute elementen.

Het is mijn bedoeling geweest, deze opvatting door begrijpen kracht bij te zetten.

Deze theorie is er vooreerst voor de richting, dat de schilders moeten weten. Naar ook noodig voor het contact tussen de schilders en het publiek. Dit contact dreigde zeer sterk verloren te gaan. De schilders hielden bekijfte van publiek. De belangstelling van het publiek voor de schilderkunst acht ik zeer gering, maar ondanks alle pessimisme in dit opzicht, licht me een deel het moment aanwijzen op om iets te kunnen bereiken, dat voortgang betekent. Er zijn verschillende aspecten in de beeldende kunst-
schap, die gunstig kunnen zijn voor de belangstelling in de schilderkunst te vergroten.

De tijd is gunstig. De wetenschap heeft door de ontdekking van het productiemiddel - de boeken bereid voor de kunst - en dat u flitsend, gekken, ondanks alle tegenstand. Het is zeer de vraag of de verscheidenheid van deze gunstige gelijktijdigheid gebruikt kan en gebruikt niet maken.

De wet wijzen op de mogelijkheden, en laten zien, hoe weinig het nog kunst worden en culturele maatregelen voorstellen, die wellicht degenen inzicht kunnen hebben op de verdere ontwikkeling, al verhoel ik me geen mis, dat dit niet een seer grote overschelling zal zijn, want dat de wereld toch wel zijn loop zal gaan, zonder zich om maatregelen en theorie te bekommeren.

Naar daarom niet gekend. Ik zal met de zegenwende crisis in de maatschappij beginnen.

